ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ

Ἄρθρον τοῦ κ. ELI GINZBERG

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια

Ὁ Ἄνταμ Σμὶθ εἰς τὸ κλασσικὸ ἔργο του «Ὁ πλοῦτος τῶν Ἐθνῶν», μὲ τὸ ὁποῖον ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ὡς ἐπιστήμης, διακήρυξεν ὅτι ἡ εὐημερία ἑνὸς ἔθνους προσδιορίζεται πρωταρχικὰ ἀπὸ τὴν ἱκανότητα καὶ δεξιοτεχνία τοῦ πληθυσμοῦ του.

Οἱ οἰκονομολόγοι ποὺ τὸν διαδέχτηκαν παραγνώρισαν τὴν τὴν λεπτομέρεια τῆς θεωρίας του.

Στὰ τελευταῖα 150 χρόνια πολλὰ συνέβησαν γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὴ λαμπρὴ θεωρία τοῦ Ἄνταμ Σμὶθ γιὰ τὸ ρόλο ποὺ παίζει τὸ ἔμψυχο ἀνθρώπινο ὑλικὸ στὴν οἰκονομικὴ πρόοδο.

Ἐν τούτοις οἱ εἰδικοὶ γιὰ τὰ οἰκονομολογικὰ ζητήματα ἀκολουθοῦσαν νὰ ἀπασχολοῦνται περισσότερον μὲ τοὺς δομικοὺς καὶ τεχνολογικοὺς παράγοντας παρὰ μὲ τὸ ἀνθρώπινο ὑλικό. Ἡ παραμέλησις ἀπὸ μέρους τους τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος μᾶς δίνει ἀκόμη περισσότερη ἐνδυνωσι ἐπειδὴ γινόταν κάθε φορὰ καὶ περισσότερο φανερὸ ὅτι ἡ συστηματικὴ χρησιμοποίησις τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας γιὰ τὴν προώθησι τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν προσαρμογὴ τῶν προόδων της στὴν τεχνικὴ (στὴν πρᾶξι) ἀποτελοῦσε τὸν Γόρδιο δεσμὸ γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ ταχεῖα ἐκβιομηχάνισις, ἡ ὁποία συνετελέσθη μὲ τὴν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς, δημιούργησεν ἕνα πρόβλημα ἀπὸ εὐκαιρίες ἐπαγγελματικές, ποὺ ἦταν ἄγνωστες στὰ βραδύτερα κάπως στάδια οἰκονομίας τοῦ παρελθόντος, ὅπως στὴ γεωργικὴ καὶ χειρωνακτικὴ οἰκονομία. Ἡ πρώτη φορὰ στὴν παγκόσμιο ἱστορία ἄρχισαν νὰ ἐνδιαφέρωνται σαβαρὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Μὲ τὴν ἐκβιομηχάνισι ἡ οἰκονομία ἔφθασεν ἕνα ἀρκετὰ ἀξιοπαγωγικὸ ἐπίπεδο, ὥστε νὰ ἀρχίσουν νὰ ἔχουν κεφάλαια πού, ἂν δὲν τοποθετοῦσε κανεὶς γιὰ τὴν βελτίωση τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ, τοῦ ὑπόσχονταν σημαντικὰ κέρδη.

Μερικὲς χῶρες κινήθηκαν πρῶτες κι' ἄλλες ἀργότερα, ἀρκετὲς μὲ ταχὺ ρυθμό, καὶ ἄλλες μὲ βραδύτερο, στὸ ν' ἀκολουθοῦν κάποιου εἴδους τοποθετήσεις. Τὸ ἐνδιαφέρον τους σημεῖο βρίσκεται στὸ ὅτι κάθε χώρα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, κάθως καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπάντησαν στὸ αἴτημα αὐτὸ (τὸ κοινωνικο-ἀνθρωπιστικό). Οἱ πρῶτες προσπάθειες κατεβλήθηκαν γιὰ τὴν βελτίωσι τῶν ὅρων τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς καὶ γιὰ τὴν προσοχὴ τῶν βασικῶν στοιχείων γιὰ τὴν μόρφωσι τῶν μαζῶν.

Ὁλόμοι ἐθεσπίσθησαν μὲ τὸ σκοπὸ νὰ περιορίσουν τὴν ἐκμετάλλευσι τῶν οἰκονομικῶς ἀδυνάτων ἀπὸ τοὺς οἰκονομικῶς ἰσχυρούς, π. χ. οἱ συνθῆκες ἐργασίας, ἡ διάρκεια ἐργασίας καὶ τὰ ἐλάχιστα ἡμερομίσθια τὰ ὑπήγαγαν κάποιο ἀπὸ τὸν κοινωνικὸ ἔλεγχο. Ἀργότερα στὸν 19ον αἰῶνα εἰσήγαγαν διάφορους τύπους κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ποὺ προστατεύουν τὸν ἐργαζόμενο ἀπὸ τὶς πιὸ σοβαρὲς διακυμάνσεις (ἀστάθειες) τοῦ δυναμικοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ.

Ἂν καὶ οἱ ὑποστηρικτὲς αὐτῶν τῶν μεταρρυθμιστικῶν μέτρων ἐπέμειναν στὴ γνώμη τους, ὅτι ὑπῆρχε στενὴ καὶ βαθειὰ σχέσις ἀνάμεσα στὶς τοποθετήσεις αὐτὲς τῶν κεφαλαίων γιὰ κοινωνικοὺς σκοποὺς (τὴ βελτίωσι δηλαδὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν ἐργαζομένων), ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, καὶ στὶς καταπληκτικὲς προόδους τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἐν τούτοις ἡ ἄποψις αὐτὴ δὲν ἔγινεν ἀποδεκτὴ σ' εὐρεῖς κύκλους. Τὸ ἐθεώρησαν προπαγάνδα.

Τὴν ἀποτυχίαν πολλῶν εὐφυῶν ἀνθρώπων, ἀκόμη καὶ ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων, ν' ἀντιληφθοῦν τὴ σχέσι μεταξὺ αὐτῶν τῶν τοποθετήσεων τῶν κεφαλαίων γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τῶν δεξιοτήτων καὶ ἱκανοτήτων τῶν ἐργαζομένων, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, καὶ τῶν κερδῶν, ἀπὸ τὸ ἄλλο, σὲ μιὰ παραγωγικὴ ἐπιχείρησι, τὴν νοιώθουμε πιὸ εὔκολα, ὅταν σκεφθοῦμε ὅτι σὲ ὅλον τὸν19ον αἰῶνα, καὶ μάλιστα ἀκόμη καὶ πιὸ πρόσφατα, ὑπῆρχαν εἴδη κεφαλαιοκρατικῶν οἰκονομιῶν ποὺ εἶχαν περίσσευμα καὶ ὄχι ἔλλειψιν ἀπὸ χειρονακτες.

Οἱ ἐπιστῆμες ἐκεῖνες, ποὺ ἀσχολοῦνται ἰδιαιτέρως μὲ τὴ μελέτη τοῦ ἀνθρώπου, κατέληξαν σὲ δύο σπουδαῖα, ἀλλὰ κάπως ἀντιφατικά, πορίσματα σχετικῶς μὲ τὴν ἔκτασι (δηλαδή, τὸν ἀριθμὸ) καὶ τὸ βαθμὸ ἀναπτύξεως τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἐμψύχου ἀνθρώπινου ὑλικοῦ.

Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ἀποδεικνύεται σαφῶς ὅτι ἡ ἱκανότης τοῦ ἀνθρώπου νὰ φθάσῃ ὑψηλὰ ἐπίπεδα τελειότητος βρίσκει φραγμὸ στὴν κληρονομικότητά του.

Σὲ κάθε γενεὰ παρουσιάζονται σχετικῶς ὀλίγοι ποὺ γεννιῶνται μὲ τὴν δυναμικότητα ν' ἀποδοῦν ἐξέχουσες φυσιογνωμίες στὴν ἐπιστήμη, στὴν τέχνη, στὴν πολιτική... Εἶναι ὁριστικὰ περιωρισμένο τὸ ποσοστὸν ἀνώτερου ἀνθρώπινου ὑλικοῦ ποὺ βρίσκομε σὲ κάθε γενεά. Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ εἶναι ἀδιαφιλονίκητη.

Ἡ δεύτερη διαπίστωσις εἶναι ἐξ ἴσου ὀρθή. Ὅτι, δηλαδὴ τὸ ἀνώτερο ἀνθρώπινο ὑλικὸ δὲν εἶναι τὸ προνόμιον ἑνὸς ἔθνους, μιᾶς κοινωνίας ἢ μιᾶς οἰκονομικῆς τάξεως, ἀλλὰ κατανέμεται σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ἐάν, τώρα, θὰ ἐξελιχθῇ καὶ καρποφορήσῃ ἢ παρημένη ἄγνωστα καὶ ἀτροφήσῃ, αὐτὸ ἐξαρτᾶτε πρωταρχικὰ ἀπὸ τὶς εὐκαιρίες ποὺ βρίσκονται στὴ διάθεσι τῶν ἱκανῶν καὶ προικισμένων μὲ τάλαντα καὶ χαρίσματα στὴν παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία τους.

Θὰ ἦταν ἀνόητο ν' ἀρνηθοῦμε, ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶναι κατὰ πολὺ ἀποτέλεσμα τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, γιατὶ κατέχομε πολλὲς ἀπὸ τὶς πιὸ πολύτιμες φυσικὲς πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς στὸν κόσμο. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦταν ἀνόητο νὰ ἰσχυρισθοῦμε, ὅτι ἡ πρόοδός μας θὰ ἦταν βραδύτερη, ἐὰν δὲν παρείχαμε χίλιες—δύο εὐκαιρίες γιὰ ν' ἀναπτύξωμε τὶς ἔμφυτες δυναμικότητές μας.

Ἡ ἀνθρωπίνη ἐπινοητικότης ἀξιοποιεῖ τὸ ἔδαφος καὶ ὅλας τὰς φυσικὰς πηγάς. Εἰς τὴν εἰκόνα ἀμερικανικαὶ ἐγκαταστάσεις δι' ἐρεύνας τοῦ ὁρυκτοῦ πλούτου εἰς μίαν κοιλάδα

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Οἱ ἀπαγωγεῖς

Νὰ καὶ μιὰ εἴδησις ἐνδιαφέρουσα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ μὴ χαροποιήσῃ καὶ νὰ μὴ ἱκανοποιήσῃ τοὺς Πατρινούς. Δὲν πρόκειται οὔτε γιὰ τὴν πολυθρύλητη δρομολόγησι τοῦ φέρρυ—μπὼτ στὸ λιμένα μας, οὔτε καὶ γιὰ τὴν ἵδρυσι τοῦ τρίτου πανεπιστημίου στὴν πόλι μας. Ἄλλου εἴδους εἶναι ἡ κυβερνητικὴ μέριμνα ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ ζωὴ καὶ κίνησι καὶ θὰ ἐξουδετερώσῃ τὸ μαρασμὸ στὸν ὁποῖον εἶναι καταδικασμένη ἡ πελοποννησιακὴ πρωτεύουσα. Ἐπειδή, λέει ἡ κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις, οἱ Κρητικοὶ ἀπαγωγεῖς κοριτσιῶν καταδικαζόμενοι καὶ φυλακιζόμενοι στὶς φυλακὲς τῆς Κρήτης τὴν καλοπερνᾶν μὲ τὰ πεσκέσια ποὺ τοὺς στέλνουν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τους, τὸ ὑπουργεῖο τῆς Δικαιοσύνης γιὰ νὰ τοὺς κόψῃ αὐτὴν τὴν καλοπέρασι, πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ τοὺς ξεσηκώσῃ ὅλους αὐτοὺς ἀπ' τὶς φυλακὲς τῆς μεγαλονήσου καὶ νὰ τοὺς μεταφέρῃ στὶς φυλακὲς τῶν Πατρῶν. Καλῶς νὰ μᾶς ἔλθουν. Ὅμως πολὺ φοβᾶμαι πὼς ὁ σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως τῶν καταδίκων ἀπαγωγέων στὴν πόλι μας δὲν θὰ ἐπιτύχῃ. Εἶναι βεβαία ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐδῶ θὰ τοὺς λείψουν ἡ καλοπέρασι καὶ τὸ φαγοπότι; Ἐγὼ τοὐλάχιστον ἀμφιβάλλω. Δὲν εἶναι οἱ ἀπαγωγεῖς σὰν τοὺς ἄλλους ἐγκληματίες. Μπορεῖ βέβαια ὁ νόμος νὰ θεωρῇ τὴν ἀπαγωγὴ ὡς ἔγκλημα καὶ τὸν ἀπαγωγέα ὡς ἐγκληματία. Μ' ὅλον τοῦτο ὅμως ὁ κόσμος ἐξακολουθεῖ νἄχῃ διαφορετικὴ γνώμη. Καὶ κόσμο λέγοντας ἐννοῶ τὸ γυναικόκοσμο. Ὅ,τι καὶ νὰ λέῃ ὁ νόμος, στὰ μάτια τὰ δικά του ἡ ἀπαγωγὴ ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα νἆναι τὸ φυσικὸ τέρμα τοῦ ἀληθινοῦ ἔρωτος καὶ ὁ ἀπαγωγεὺς ἕνας λεβεντονηὸς τολμηρὸς κι' ἀνυπότακτος ποὺ περιφρονεῖ τὰ κατὰ συνθήκη ψεύδη, ὑπερπηδᾶ ἀσυλλόγιστα τοὺς φραγμοὺς ποὺ βλέπει μπροστά του καὶ πέρνει μὲ τὸ σπαθί του ἐκεῖνο ποὺ τοῦ ἀνήκει καὶ ποὺ οἱ ἄλλοι τοῦ ἀρνοῦνται. Μ' ὅση αὐστηρότητα καὶ νὰ τὸν κρίνῃ ἡ Δικαιοσύνη, ὅμως στὰ ὀνειροπόλα μάτια αὐτοῦ τοῦ κόσμου δὲν παύει νὰ συμβολίζῃ τὸν συνεχιστὴ τῶν ὡραίων παραδόσεων τοῦ ρωμαντισμοῦ, παραδόσεων ποὺ ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερα ἀκόμα, παρ' ὅλη τὴν πεζότητα τῆς ἐποχῆς μας, νὰ θέλγουν τὴν φαντασία του.

Κι' ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι ὁ κίνδυνος νὰ διαψευσθοῦν οἱ προβλέψεις τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Θὰ μᾶς στείλῃ καταδίκους ποὺ δὲν πρόκειται ν' ἀφίσουν ἀδιάφορη τὴ γυναικεία φιλοπερίεργεια.

Ὁ πειρασμὸς ὅμως στὶς γυναῖκες παρουσιάζει ἐκπλήξεις καὶ ὁ φιλοπερίεργος ρωμαντισμός τους θαρραλέες ἐξελίξεις. Οὔτε στὴν Κρήτη ἠμπόδισαν οὔτε κι' ἐδῶ θὰ ἐμποδίσουν τὰ σίδερα τῆς φυλακῆς τὴν ἐπικοινωνία καὶ τὴν καλοπέρασι τῶν ἐρωτοπαρμένων Κρητικῶν. Καὶ τὰ πεσκέσια ποὺ ἄρχισαν στὶς φυλακὲς τῆς Κρήτης, μπορεῖ νὰ συνεχισθοῦν καὶ στὶς φυλακὲς τῆς Πάτρας.

Μὰ τὴν ἀλήθεια, κακοὺς μπελάδες θὰ μᾶς φέρῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν πόλι μας.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΔΗΓΩΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ Η "ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ,,

—Πρὸς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους ὁδηγοὺς φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ Ἀδελφὰ Σωματεῖα Ὁδηγῶν

Συνάδελφοι,

Τὰ τόσα δίκαια αἰτήματά μας τὰ ὁποῖα δὲν μποροῦσαν νὰ βροῦν τὴν λύσιν των χωρὶς ὀργάνωσιν ἦτο ἡ αἰτία τῆς ἱδρύσεως τοῦ Συλλόγου μας, γιατὶ ἔτσι πιστεύσαμε καὶ πιστεύουμε ὅτι Συλλογικὰ καὶ ὄχι μεμονωμένα θὰ μπορέσῃ καὶ ἡ δική μας τάξις νὰ βρῇ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους κάποια κατανόησι καὶ νὰ δώσῃ καὶ σὲ μᾶς ὅ,τι οἱ νόμοι προβλέπουν. Γι' αὐτό, καλοῦμε ὅλους τοὺς συναδέλφους νὰ προσέλθουν καὶ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν σύλλογόν μας. Γιατὶ ἑνωμένοι καὶ ἀδελφωμένοι θὰ κερδίσουμε καλλίτερα τὰ δίκαια αἰτήματά μας. Ὁμοίως παρακαλοῦμεν τὰ ἀδελφὰ Σωματεῖα Ὁδηγῶν Κ.Τ.Ε.Λ., κλπ., ὅπως ἐνισχύσουν τὰ δίκαια αἰτήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιδιώξῃ ὁ Σύλλογός μας, ὅπως καὶ ἡμεῖς θὰ εἴμεθα στὸ πλευρό τους γιὰ κάθε δίκαιο καὶ ἠθικὸ αἴτημά τους.

Καὶ τέλος παρακαλοῦμεν τοὺς ἐργοδότας μας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ζήσει κάτω ἀπὸ τὶς ἴδιες συνθῆκες ποὺ ζοῦμε καὶ ἐμεῖς καὶ ποὺ πολλοὶ συνεχίζουν νὰ ζοῦν, ὅπως, δείξουν κατανόησι καὶ ἀποδοθῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μᾶς δοθῇ.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως)

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΚΟΤΣΑΛΗΝ

θανόντα κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 10.30 π.μ. ἐκ τῆς ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ οἰκίας μας.

Ἡ σύζυγος: Ἀνθή. Τὰ τέκνα: Νικόλαος, Χριστίνα καὶ Ἀνδρέας. Οἱ ἀδελφοί: Ἀντώνιος, Βασίλειος καὶ Ἰωάννης Κότσαλης. Οἱ ἀνεψιοί.

14 ΝΕΑ ΚΡΑΤΗ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΣΑΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

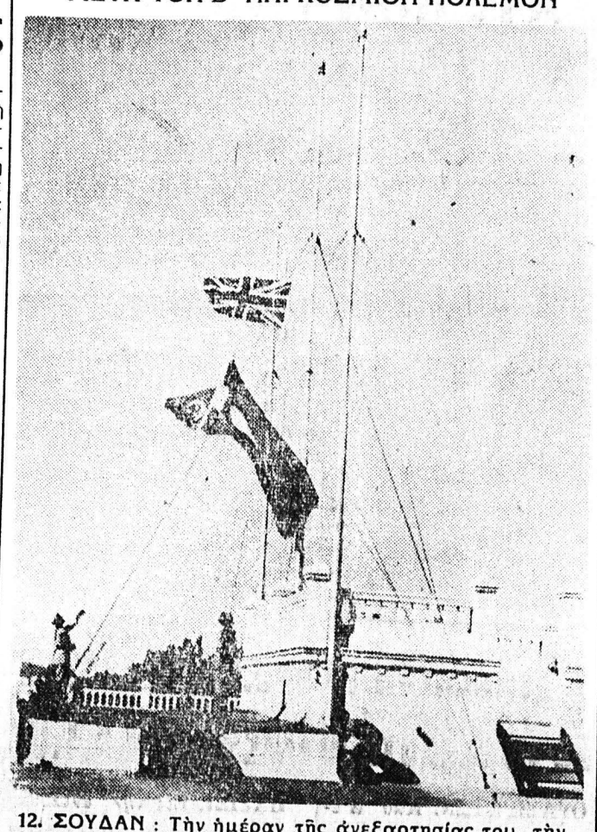

12. ΣΟΥΔΑΝ: Τὴν ἡμέραν τῆς ἀνεξαρτησίας του, τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1956, οἱ σημαῖες τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αἰγύπτου ὑποστέλλονται εἰς Χαρτούμ, ἀντικαθιστάμεναι ὑπὸ τοῦ Σουδανικοῦ ἐμβλήματος. Στὶς 12 Φεβρουαρίου 1953 ὑπεγράφη εἰς Κάϊρον συμβιβαστικὴ συμφωνία, ἡ ὁποία προέβλεπε τὴν κατάργησιν τῆς ἀγγλο—αἰγυπτιακῆς διοικήσεως καὶ τὴν μελλοντικὴν ἐκλογὴν ὑπὸ τοῦ Σουδὰν ἢ ἑνώσεως μὲ τὴν Αἴγυπτον ἢ πλήρους ἀνεξαρτησίας. Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Σουδὰν ἐψήφισεν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΕΒΛΕΠΑΝ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ΚΑΙ ΕΝΟΜΙΖΑΝ ΟΤΙ ΗΤΟ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ

ΟΜΑΔΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Κωμικαὶ σκηναὶ ἐσημειώθησαν ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου εἰς τὴν πόλιν μας, οἱ δρόμοι καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς ὁποίας ἐγέμισαν ἀπὸ Θεσσαλονικεῖς ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ ὅλων τῶν ἡλικιῶν καὶ κοινωνικῶν τάξεων, αἱ ὁποῖαι ἐπέμενον νὰ ἴδουν — καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐπέμενον ὅτι τὸν εἶδαν — τὸν «Σποῦτνικ ΙΙ»!

Κάποιος, ἄγνωστον ποῖος, φαρσὲρ ἰσχυρίσθη ὅτι εἶδε τὸν ρωσσικὸν τεχνητὸν δορυφόρον, ἐμφανισθέντα ὑπὲρ τὸν Ὄλυμπον. Πράγματι δὲ ἐκείνην τὴν ὥραν, ἤτο 5 καὶ 20 μ. μ. περίπου, εἶχεν ἀνατείλει ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη. Καὶ ἐπειδὴ ὡς πλανήτης τὸ φῶς της δὲν εἶναι συνεχῶς τῆς ἰδίας ἐντάσεως, ἀλλ' ἔχει μεταπτώσεις, μερικὰ δὲ ἐλαφρὰ νέφη κινούμενα εἰς τὸν οὐρανὸν ἔδιδον τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι κινεῖται ὁ ἀστήρ, ἐσχηματίσθη ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ τεχνητοῦ δορυφόρου!

Χιλιάδες διαβατῶν ἐγέμισαν ἔτσι τὰς πλατείας καὶ τὴν παραλίαν, οἱ ὁποῖοι διηρεύνων τὸ στερέωμα νὰ ἴδουν τὸν «Σποῦτνικ» μὲ τὴν «Λάϊκα» καὶ ἐστραβολαίμιαζαν παρακολουθοῦντες τήν... ἐπὶ τόπου πορείαν του καὶ τὰ φωτεινὰ σήματά του! Ἡ καταλαβοῦσα μάλιστα ὅλους αὐτοὺς ὁμαδικὴ ὑστερία ἦτο τοιαύτη, ὥστε μὲ περιφρόνησιν ἤκουον οἱονδήποτε λογικῶς σκεπτόμενον καὶ ὑποστηρίζοντα ὅτι πρόκειται περὶ ἀστέρος.

Καὶ οὐδεὶς ἤθελε νὰ παραδεχθῇ ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ δορυφόρος, ὁ ὁποῖος κάμνει τὸν γῦρον τῆς γῆς ἐντὸς 96 λεπτῶν, νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον... ἐπὶ 2 ὥρας!

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Μία κούνια κινεῖται ὅταν τὸ μωρὸ κλαίει!

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἕνας ἐφευρετικὸς πατέρας εἰς τὸ Τέξας ἀνεκάλυψε καὶ ἔθεσεν εἰς τὸ ἐμπόριον ἕναν νέον τύπον κούνιας ἡ ὁποία ἀρχίζει νὰ κινῆται ὅταν τὸ μωρὸ κλαίῃ.

Τὸ μυστικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀνακουφίσῃ τόσους γονεῖς, ἔγκειται εἰς μίαν ἠλεκτρονικὴν συσκευήν. Ὅταν τὸ μωρὸ κλαίῃ τὸ κλάμμα του θέτει ἐν λειτουργίᾳ τὴν συσκευὴν ἡ ὁποία κινεῖ ἕνα ἠλεκτρικὸ μοτὲρ τὸ ὁποῖον ἐν συνεχείᾳ κινεῖ τὴν κούνια.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ τὸ πλεονέκτημα αὐτῆς τῆς συσκευῆς εἶναι ὅτι φιλτράρει ὅλους τοὺς ἤχους ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κλάμμα.

ΝΤΥΣΑΤΕ

τὰ παράθυρά σας μὲ ὡραῖα ὑφαντὰ ἀργαλειοῦ ἠγγυημένα διὰ τὴν ἀντοχὴν καὶ τοὺς χρωματισμούς των

Τιμαὶ ἠλαττωμέναι

«ΜΥΣΤΡΑΣ» ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεὰλ» τηλ. 25—28

ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ Βρετανικὸν Συμβούλιον ἀναγγέλλει τὸν ἐτήσιον διαγωνισμόν του διὰ μεταπανεπιστημιακὰς ὑποτροφίας εἰς τὴν Βρετανίαν διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1958—59.

Αἱ ὑποτροφίαι καλύπτουν τὰ μεταφορικὰ ἔξοδα, τὰ δίδακτρα, τὰ βιβλία, τροφὴν καὶ στέγην δι' ἓν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Αἱ ὑποτροφίαι παρέχονται δι' οἱονδήποτε θέμα σπουδῶν, ἀλλὰ οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ εἶναι ἀπόφοιτοι Πανεπιστημίου ἢ νὰ ἔχουν ἀνάλογα ἐπαγγελματικὰ προσόντα καὶ νὰ εἶναι 25—35 ἐτῶν.

Ἔντυπα αἰτήσεων, αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ἐπιστραφοῦν μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου 1957, δίδονται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου, Πλατεῖα Φιλικῆς Ἑταιρείας 17, Ἀθῆναι. Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰς ὑποτροφίας δέον νὰ γνωρίζουν καλῶς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, θὰ ὑποστοῦν δὲ προκαταρτικὴν προφορικὴν καὶ γραπτὴν ἐξέτασιν Ἀγγλικῶν.

ΑΛΠΙΝΙΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

ΜΟΣΧΑ. Εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν χιλιάδες ἀνθρώπων κατ' ἔτος περνοῦν τὶς ἡμέρες ἀναπαύσεώς των εἰς τουριστικὰς περιηγήσεις καὶ εἰς ὀρειβασίας.

Εἰς τὰς ἀλπινιστικὰς κατασκηνώσεις τῶν ἀθλητικῶν συλλόγων μπορεῖ νὰ συναντήσῃ κανεὶς ἀνθρώπους τῶν πλέον διαφόρων ἐπαγγελμάτων, νεαροὺς ἐργάτας, φοιτητάς, μηχανικοὺς καὶ ἐπιστήμονας,

Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν πεπειραμένων ἀθλητῶν ἐκμανθάνουν τὴν τεχνικὴν τῆς ἀναρριχήσεως εἰς τὰς κορυφὰς ἢ λαμβάνουν μέρος εἰς ἀσκήσεις.

Δεκάδες ἀλπινιστικῶν κατασκηνώσεων ὑπάρχουν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Κιργιζίας. Πολλοὶ ἀθλητικοὶ σύλλογοι ὠργάνωσαν τὰς κατασκηνώσεις των εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἐλμπροὺς τῆς Καμπαρδᾶ. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ εὑρίσκονται τὰ ἀλπινιστικὰ κέντρα τῶν ὀργανώσεων τῶν σιδηροδρομικῶν, ἀνθρακωρύχων, χημικῶν καὶ μεταλλουργῶν.

Αἱ κατασκηνώσεις περιστοιχίζονται ἀπὸ κορυφὰς ὀρέων διαφόρου βαθμοῦ δυσκολίας ἀναβάσεως. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ἡ Οὔσμπα, ἡ Σχέλντα—Τάου, ἡ κορυφὴ τοῦ Σουρόβσκι καὶ ἄλλαι.

Ἡ φύσις ἡ ἴδια ἐφρόντισε διὰ τοὺς κατακτητὰς τῶν ὀρέων: Ἡ φάραγξ Ἀντιλ—Σοῦ εἶναι μιὰ ἰδιότυπος σχολὴ ἀλπινιστῶν, ὁ δὲ παγετὼν Κάσκα—Τὰς εἶναι ἡ πρώτη τάξις τῆς σχολῆς αὐτῆς τῆς γενναιότητος.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χρήστου Μπάρλου, ὀδοντιάτρου, κατέθεσαν δρ. 100 εἰς μνήμην Ἀνδρέου Λιριτζῆ ὑπὲρ τοῦ Καραμανδανείου Νοσοκομείου Παίδων.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Πλατεῖα Γεωργίου ἀρ. 1

ΛΑΤΙΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ
ΑΡΧΑΙΟΝ ΘΕΜΑ
ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΙΔΕΩΝ

Διὰ Νομικήν, Φιλολογίαν κλπ. Ἄρχονται τμήματα τὴν 15ην τρέχοντος

ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Κατὰ τὴν τελευταίαν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Αὐτοκινήτων εἰς Ἔρλς Κὸρτ τοῦ Λονδίνου ἐπεδείχθη τὸ ἀνωτέρω μοντέλλο μικροσκοπικοῦ αὐτοκινήτου μάρκας «Φρίσκυ—Σπὸρτς» ποὺ ἐπροκάλεσεν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον μεταξὺ τῶν ἀγοραστῶν ἰδίως τοῦ ἐξωτερικοῦ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Θὰ ναυπηγηθῇ εἰς Ἀγγλίαν δεξαμενόπλοιον κινούμενον μὲ ἀτομικὴν ἐνέργειαν

Θὰ εἶναι οἰκονομικῶς συμφέρον

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἡ Ἀγγλία ἔχει τὴν βεβαιότητα ὅτι μὲ τὴν συγκέντρωσιν ὅλων της τῶν ἐνεργειῶν θὰ κατασκευάσῃ πλοῖον κινούμενον δι' ἀτομικῆς ἐνεργείας, τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία θὰ εἶναι συμφέρουσα.

Οἱ Ἀμερικανοὶ πρόκειται νὰ ναυπηγήσουν ἕνα ἐπιβατικὸ—φορτηγὸ πλοῖον τῶν 12.000 τόννων, ταχύτητος 21 κόμβων, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἕτοιμον τὸ 1960—63. Οἱ Ρῶσσοι κατασκευάζουν ἕνα παγοθραυστικὸν κινούμενον δι' ἀτομικῆς ἐνεργείας, ταχύτητος 18 κόμβων. Ἀλλὰ οὔτε τοῦ ἑνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου ἡ λειτουργία θὰ εἶναι οἰκονομικῶς συμφέρουσα.

Οἱ εἰδικοὶ προβλέπουν ὅτι ἡ Βρετανία θὰ ναυπηγήσῃ ἕνα κινούμενον δι' ἀτομικῆς ἐνεργείας ὑπερπετρελαιοφόρον τοῦ αὐτοῦ μεγέθους περίπου μὲ τὸ τῶν ἐπιβατικῶν «Κουὴν Μαίρη» καὶ «Κουὴν Ἐλίζαμπεθ». Θὰ ἔχῃ χωρητικότητα 80.000 μέχρι 100.000 τόννων, θὰ ἀναπτύσσῃ ταχύτητα 30 κόμβων καὶ τὸ κόστος του θὰ κυμαίνεται μεταξὺ 10.000.000 ἕως 12.000.000 λίρας.

Δεδομένου ὅτι τὰ συνήθη δεξαμενόπλοια καταναλίσκουν διὰ τὴν προώθησίν των σημαντικὰς ποσότητας ἀπὸ τὰ καύσιμα ποὺ μεταφέρουν—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εἶναι ἀναγκαῖον δι' ἕνα κινούμενον δι' ἀτομικῆς ἐνεργείας δεξαμενόπλοιον—τοῦτ